

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ
ARQUEOLÒGICA EFECTUADA AL NÚM. 9-B
DE LA PLAÇA DE LES OLLES.
CIUTAT VELLA, BARCELONA.
CODI MHCB:13/02. MARÇ 2002.

IÑAKI MORENO EXPÓSITO

ÍNDEX

- 1. INTRODUCCIÓ.**
- 2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA.**
- 3. ANTECEDENTS HISTÒRICS.**
- 4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS.**
- 5. METODOLOGIA.**
- 6. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS.**
- 7. CONCLUSIONS.**
- 8. BIBLIOGRAFIA.**
- 9. RELACIONS ESTRATIGRÀFIQUES.**
- 10. INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLÒGIC.**
- 11. DIBUIX ARQUEOLÒGIC.**
- 12. PLANIMETRIES.**
- 13. FOTOGRAFIES.**

1.INTRODUCCIÓ

Del dia 6 al 9 de març de 2002 es va dur a terme al solar núm. 9-b de la Plaça de les Olles un control arqueològic, sota la direcció tècnica de l'arqueòleg Iñaki Moreno Expósito, de l'empresa d'arqueologia *Àtics s.l.* L'esmentat control va causar la detecció, inhumació i documentació d'una estructura arqueològica.

El dia 5 de març i mentre s'efectuaven els rebaixos - sense supervisió arqueològica- per fer el soterrani del futur edifici a l'esmentat solar, van aparèixer restes òssies humanes que fan que els operaris aturessin l'obra i decidissin posar-se en contacte amb el Museu d'Història de la Ciutat. A partir d'aquest moment el Museu d'Història de la Ciutat obligà al promotor a contactar amb els treballs d'un arqueòleg.

D'aquesta manera els objectius generals de la intervenció es van traçar de forma conjunta amb el Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona i la direcció de l'obra. Aquests objectius s'han basat en l'estudi de les possibles restes conservades en el subsòl, en el recull de la informació històrica necessària per tal d'ampliar els coneixements vigents de la ciutat sobre èpoques precedents i finalment, en l'avaluació de les restes arqueològiques que podrien quedar afectades per l'obra.

2.SITUACIÓ GEOGRÀFICA

Barcelona està situada a la costa mediterrània, en el lloc anomenat Pla de Barcelona, comprès entre els rius Besòs i Llobregat, al nord es troba la serra de Collserola, on hi ha el Tibidabo, que n'és el cim més alt (542 metres). La serralada de Sant Mateu a llevant i el massís de Garraf a ponent fan que les entrades fàcils al pla d'al·luvió, sobre el qual reposa la ciutat, siguin els passos fluvials del Besòs i el Llobregat.

Les òptimes condicions climàtiques i estratègiques de la ciutat han afavorit al llarg del temps el seu desenvolupament que, amb Montjuïc vora el mar, ha facilitat la defensa del seu litoral. Els seus orígens se situen en el petit pujol del Tàber, però ben aviat els límits s'anaren expandint pel pla, on només s'aixequen, cap al nord, els turons de Monterols, el Putget, la Creueta, el Carmel, la Muntanya Pelada i el Turó de la Peira.

La ciutat és la capital del principat i els municipis que la integren són diversos: l'Hospitalet, Cornellà de Llobregat, Esplugues de Llobregat, Sant Just Desvern, Sant Adrià de Besòs, Santa Coloma de Gramanet, Badalona i Montcada-Reixac.

Des del punt de vista urbanístic la ciutat de Barcelona consta de diverses àrees organitzades en districtes. La zona que ens ocupa es troba situada en el districte de Ciutat Vella. Aquest espai inclou, d'una banda, un nucli central anomenat barri gòtic que correspon a la primitiva ciutat romana i, de l'altra, un seguit de ravals situats al seu voltant que es van formar en època medieval, dins el perímetre de les muralles aixecades entre els segles XIII i XIV. Aquestes viles noves foren conegudes amb els noms de les esglésies que els centralitzaven: del Pi, de Santa Anna, de Sant Pere, de la Mercè i de Santa Maria del Mar. Els darrers sectors del nucli antic de la ciutat, és a dir, la Rambla i el Raval, varen començar a ser urbanitzats quan quedaren inclosos dins del tercer recinte fortificat que es bastí al llarg de la segona meitat del segle XIV.

La nostra àrea d'estudi se situa en l'actual barri de la Ribera. Els límits d'aquest barri són el Carrer de Mercaders, el Carrer de l'Argenteria per ponent, la façana marítima pel sud i el Passeig de Picasso a llevant.

3. ANTECEDENTS HISTÒRICS

Cal assenyalar alguns aspectes generals sobre la història del districte de Ciutat Vella, i del barri de La Ribera, en particular, que són d'interès per a l'estudi de les seves potencialitats arqueològiques. Principalment farem esment dels esdeveniments que afecten de forma concreta la nostra àrea d'estudi: l'evolució i distribució de les necròpolis tardanes de la *Barcino* romana, la formació medieval de la vilanova que després serà el barri de La Ribera i la construcció d'antics edificis administratius i militars a la zona portuària de la ciutat ja en època moderna i contemporània.

A grans trets, en el món funerari baix imperial es poden diferenciar tres àrees o zones de localització de les necròpolis en relació amb la seva situació geogràfica dins el territori de *Barcino* (Puig Vila, 1999), que són les següents:

Una primera zona d'enterraments situada dintre el *pomerium* de la ciutat emmurallada, és a dir, les necròpolis urbanes. Quantitativament no són molts i la majoria d'ells estan situats i relacionats directament amb el conjunt episcopal visigòtic de *Barcino*. Quedarien emmarcats cronològicament entre els segles VI-VII d. C.

Una segona àrea d'enterraments, situada fora del recinte clos de la ciutat, en la seva perifèria immediata, però relacionada íntimament amb ella. Són les zones de necròpolis anomenades suburbanes, ja que es localitzen en el *suburbium* de *Barcino* (la franja aproximada d'una milla romana al voltant de tot el perímetre de la ciutat). Es tracta del nombre de tombes i de zones cementirials més nombrós dels excavats fins al moment. Cronològicament, els enterraments caldria situar-los entre els segles IV-VI dC. Dintre aquesta zona suburbana, destaca pel nombre de tombes localitzades, una gran àrea de cementiri situada al NE de la ciutat (l'actual sector de Ribera), seguint el traçat del ramal de la Via Augusta que unia *Barcino* amb el Maresme i el Vallès.

I finalment, aquelles zones de necròpolis que es localitzen en les zones més allunyades de la ciutat, és dir en la seva àrea rural o *ager*, però dintre del territori de *Barcino*. Delimitat aquest, de manera general, per les muntanyes de Montjuïc i Collserola i el riu Besòs. La seva datació s'hauria d'adscriure entre els segles V-VII d. C.

La zona que ens ocupa coincideix amb la segona categoria, malgrat que, a diferència del NE de la ciutat, es tracta d'una àrea poc coneguda i amb escasses intervencions arqueològiques. Tanmateix, les diverses investigacions que s'hi han dut a terme confirmen l'existència d'un altre espai destinat als ritus de la mort en època romana.

Pel que fa a la formació del que serà l'actual barri de La Ribera assenyalem que des del segle X les muralles romanes anaren perdent el seu valor defensiu i la funció aglutinadora i proteccionista exercida durant més de 900 anys. A la fi del segle XI l'antiga muralla havia perdut tota la seva funcionalitat com a recinte defensiu (Cubeles, 1993) tot i que el nucli urbà que delimitava continuà mantenint el paper de centre polític i religiós (Garcia i Espuche, 1986).

Des de començament del segle IX el territori de la ciutat de Barcelona s'amplià amb l'establiment dels primers nuclis de població situats fora del recinte que englobava la muralla romana, constituint burgs o barriades, anomenades també vilanoves, establertes al voltant de centres d'ordre econòmic o religiós com és el cas d'esglésies, el mercadal, el port o els hospitals. La Vilanova de la Mar es va formar entorn al Rec Comtal o Regomir. Aquest canal que duia les aigües del Besòs fins al peu de les muralles de Barcelona, i servia per al rec de les hortes del nord-est del Pla, per moure els molins de la zona i per a les indústries tèxtils del barri de Sant Pere.

Durant els segles XII-XIII es produeix un moment d'expansió econòmica que es tradueix en l'augment de la implantació de tallers i fleques, la urbanització del suburbium al peu de les muralles, el creixement de les zones destinades al conreu, i comença la transformació dels espais lliures en horts i posteriorment en habitatges. A mitjans del segle XII, les ordes militars (templers, hospitalers i del Sant Sepulcre) van rebre propietats al territori de Barcelona (Banks, 1992) i l'espai va ser dividit gradualment en parcel·les i llogat per a propòsits edificatoris.

Es poden diferenciar quatre àrees dintre de la composició urbana de la Barcelona del segle XII. Una destinada als intercanvis comercials, amb evidències d'una horticultura limitada i habitatges de petites dimensions, on caldria incloure la vila nova de Santa Maria del Mar. També hi havia àrees properes al mercat, on s'observa una barreja d'activitats comercials i les residències i els tallers tindrien una escassa representativitat. Restaria una

àrea urbanitzada de naturalesa residencial i, finalment, es pot distingir un ampli sector destinat a la producció agrícola.

Al voltant de la vila nova de Santa Maria del Mar es va anar desenvolupant una àrea molt fèrtil que anà creixent al llarg del segle XI fins arribar a ser habitada entre els segles XII-XIII per gran quantitat d'artesans vinculats al mar i per nobles i burgesos. Tot aquest creixement va donar lloc a la creació d'una nova unitat administrativa, el Quarter del Mar. La subdivisió en quaters del segle XIII es va mantenir en el segle XIV (funciona, de fet, fins a finals del segle XVIII), malgrat que el centre ja no era de tipus comercial, sinó administratiu: la Plaça Sant Jaume.

En aquest context el barri va continuar prosperant fins que l'any 1715 va ser parcialment destruït per ordre directa de Felip V amb l'excusa d'edificar una explanada al davant del recinte fortificat de la Ciutadella. La construcció d'aquesta fortalesa i d'un territori de seguretat al seu voltant van posar fi a una part important del barri. L'enderroc dut a terme entre el 1715 i 1718 va provocar l'aglomeració de la població en les proximitats de l'àrea enderrocada o bé l'abandó de la ciutat, i, fins i tot, la instal·lació de famílies a les barraques de mar (en el futur barri de la Barceloneta). Les profundes mutacions que va patir Barcelona després del triomf de les tropes borbòniques: militarització i reforçament de la condició de plaça militar, expansió demogràfica, creixement dels intercanvis, consolidació i increment de les manufactures, protagonisme de la iniciativa privada, es varen produir, sorprenentment, en l'interior d'un perímetre invariable, disminuït per la formació de la Ciutadella i de la seva Esplanada.

Prop de la Ciutadella, en terrenys que molts segles abans eren submergits sota les aigües, es va començar a ordenar cap a finals del segle XVIII la primera plaça de grans dimensions que es feia a la ciutat: el Pla de Palau, envoltat pel palau dels Virreis (d'origen gòtic, destruït l'any 1875), la Llotja (construïda entre el 1774 i el 1802 i que conserva el saló de contractacions gòtic) i la Duana, edifici del 1792 que és el Govern Civil des de l'any 1902.

El Pla de Palau deu el seu nom al palau que havia a la plaça i que es trobaria avui davant de la façana de la Llotja. El primer edifici que es construï és de 1387-1389, conegut com la Halla del Blat, una llotja dedicada a la regulació de la compra-venda de cereal. Sobre

aquesta construcció se li va afegir un pis entre 1441 i 1444 on fou construïda la Halla dels Draps, dedicada a la indústria de teles, fins que el 1554 aquest pis és destinat com a arsenal de la ciutat, de manera que canvià el seu nom a Sala d'Armes. El 1617 se li afegí un pati porticat i entre 1663 i 1668 Fra Josep de la Concepció el va adaptar per a ser utilitzat com a palau del virrei de Catalunya. Es va construir un pas elevat fins l'església de Santa Maria del Mar. Durant època borbònica serà la residència del capità general, essent transformat exteriorment a l'estil neoclàssic per un d'ells, el marquès de Roncali. El 1846, amb motiu del viatge a Barcelona d'Isabel II els capitans generals li cedeixen el palau i s'instal·len a l'antic convent de la Mercè, essent reformat l'edifici com a palau reial fins que s'incendià el 1875.

4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

Hi ha diversos precedents que testimonien la importància històrica de l'espai investigat. Està situat molt a prop del Mercat del Born, on han estat identificades les ruïnes corresponents a l'antic barri de La Ribera i alguns vestigis d'època anterior. Els treballs realitzats anteriorment a l'interior de l'antic Mercat del Born ja havien permès descobrir diverses estructures corresponents a l'entramat urbanístic d'aquest barri (Barrasetas, E.; - Huertas, J. 1994; Fàbregas, M.- Huertas, J. 1998; Artigues, P.Ll.-A. Fernández, 2002).

Molt a prop del carrer de la Ribera també havia estat descoberta una necròpolis baix-imperial i alt-medieval (Farré, R.; Serrà, D. 1991). Durant la primavera del 2001 es realitzà un altre control arqueològic de les obres d'instal·lació de cable elèctric a la zona del Fossar de les Moreres. Dita intervenció donà també resultats positius ja que es va localitzar un important nombre d'enterraments, possiblement tardorromans. Aquestes troballes coincidirien amb les comentades anteriorment i ens durien a afirmar que aquesta zona del barri de la Ribera (compresa entre Via Laietana fins el Born), seria una zona de necròpolis en època tardorromana. De totes maneres cal insistir en el fet que encara s'estan estudiant les troballes, i per tant no es pot extreure encara una conclusió fiable.

El gener del 2001, es realitzà un seguiment arqueològic a la zona del Passeig del Born, i els entorns de l'església de Santa Maria del Mar (Plaça de Montcada, C/ Sombrerers i Plaça del Fossar de les Moreres). Al llarg d'aquest seguiment es localitzaren algunes estructures, com per exemple dos enterraments en àmfora, conservats molt precàriament, i una possible preparació de paviment (*rudus*). A més a més, es recuperaren fragments de ceràmica romana totalment descontextualitzats.

5. METODOLOGIA

Per tal d'aconseguir els objectiu marcats, cal seguir una metodologia sistemàtica i adequada. La que s'ha realitzat en aquesta intervenció s'inspira en el mètode de registre utilitzat per E.C.Harris i per A.Carandini (Harris, 1975, 1977, 1979; Carandini 1977, 1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen (tant els que es conserven en alçat com els que es descobreixen en el subsòl), realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d' "Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns dels altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica: la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, la situació en les plantes i seccions i la posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb les quals es relaciona. Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i el material fotogràfic imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats.

El sistema de treball utilitzat va ser l'habitual en aquest tipus d'intervencions i va combinar l'excavació mecànica amb una retroexcavadora, sota control arqueològic, amb l'excavació científica i manual adreçada al descobriment de les restes colgades al subsòl del solar.

6. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS.

El dia 6 es detecta una estructura, U.E.1003 que s'excava i documenta en els dies següents. Es tracta d'una estructura rectangular d'1'80 m. de llarg per 1'10m. d'ample, a la qual s'hauria de sumar uns 35cm. de gruix a cada mur. Dita estructura té una fondària d'1'80 m. malgrat que els murs no baixen més d'1'50 m. Els murs estan construïts amb blocs rectangulars de pedra ben escariada d'uns 35cm. de mida, lligats amb morter de calç de color taronja-vermell. Les filades són força regulars i rectes i als angles interns les filades d'un i altre mur es van recolzant de manera alternativa. Tots quatre murs descansen sobre una primera filada de pedres planes sense lligar, a "pedra seca".

Tant el mur est com l'oest compten amb dos encaixos coneguts com a "forats de bastida", emprats en el moment de construir l'estructura per continuar aixecant filades en el moment que aquestes quedaven massa altes pel constructor, el qual, treballava des de la base de l'estructura. Això ens fa pensar que l'estructura en el seu moment comptaria amb més filades, és a dir, seria més profunda. És curiós el fet que el mur est compta amb dos pedres de superfície plana i secció triangular allotjades dins el mur i sobresortint d'aquest entre 20 i 25 cm. En planta s'observa una distància entre elles de 20 cm. i en alçat de 50 cm. Sembla ser que farien la funció d'escala per accedir al fons de l'estructura per buidar-la quan fos necessari, fos quina fos la funció de l'estructura, dipòsit o pou mort. S'ha d'assenyalar que vam documentar restes de fusta pertanyent a taulons disposats sota la base dels murs; podem suposar que es posaren en el moment d'obrar l'estructura per conferir una base plana i sòlida als murs, que d'altra banda estarien recolzats directament sobre la sorra. No hem trobat cap resta d'arrebossat o estuc a les parets o dins els estrats que farien l'estructura per a la seva amortització.

Aquesta estructura U.E.1003 es troba encabida a l'estrat geològic ("natural") U.E. 1000, format per unes sorres "de platja" de color verdós que degrada cap a beige i blanc a mida que es va baixant. Mitjançant el retall U.E. 1002 al natural pogueren construir dins l'estructura U.E. 1003. El límit inferior d'aquest retall ens ha de servir com a fons de l'estructura U.E.1003 ja que no s'ha trobat cap paviment que funcionés amb els murs i és poc probable que existís en algun moment.

En excavar l'interior de l'estructura identificàrem tres nivells d'amortització superposant-se. Per ordre d'aparició l'U.E. 1005, l'U.E. 1006 i l'U.E. 1007.

L'U.E. 1005 es concentrava a la banda oest de l'estructura lliurant-se al mur d'aquesta banda. Sota aquest estrat apareixia l'U.E. 1006 amb una potència d'1'40 m. Aquest nivell contenia molta runa, pedres, còdols, rajoles i ceràmica amb decoracions en verd i manganès i blau gòtic català, emmarcades als segles XIII- XIV i al segle XV respectivament. Coberta per l'U.E. 1006 trobàrem l'U.E. 1007, uns llims de color gris-marró amb molts carbons que es posaven directament sobre la sorra del fons de l'estructura. Es tracta d'un estrat molt orgànic i que probablement es diposità a l'estructura mentre aquesta funcionava, entenent així que parlem d'una fossa asèptica o pou mort.

Respecte a la inhumació que va propiciar la intervenció arqueològica, no vam poder recollir més dades. En arribar al lloc de les troballes la màquina havia fet desaparèixer l'enterrament; tant l'estructura funerària com les restes de l'individu inhumat, a banda de restes del crani, un húmer, i vàries costelles. A falta de més dades podem suposar una cronologia tardorromana per l'enterrament, donats els paral·lels que s'han localitzat a la zona.

7. CONCLUSIONS.

A partir de les restes documentades podem parlar d'una estructura que molt probablement feia la funció de pou mort o fosa assèptica. L'estructura queda amortitzada és a dir, obsoleta, al s. XV. Una estructura d'aquestes característiques pot tenir una vida funcional que pot variar molt en el temps, malgrat això el tipus de tècnica constructiva, carreus rectangulars ben escairats lligats amb aquest morter de color taronja- vermell, és típic de l'època gòtica barcelonina. Així és probable que l'origen cronològic del dipòsit es situï entre els segles XIV i XV.

Com a fossa assèptica és ben segur que pertanyia a una de les cases d'aquest Quarter de Mar de la Barcelona Gòtica. Casa d'un barri de tallers i comerciants crescut al voltant de la muralla, al *suburbium* .

Respecte a l'enterrament és probable que formi part de la necròpolis tardorromana ubicada en aquest sector de la ciutat, al voltant de la Via Augusta, amb una cronologia atorgada dels segles IV-VI d.n.e.

8. BIBLIOGRAFIA.

AADD,1992: “La ciutat a través del temps. Cartografia històrica” *Història de Barcelona*, Índex, Barcelona.

ARTIGUES CONESA, P. LL.; FERNÁNDEZ ESPINOSA, A. 2002: *Memoria de la intervención arqueológica en el “Antic Mercat del Born” de Barcelona. Noviembre 2001-abril 2002*. Lliurada al Servei d’Arqueologia de la Generalitat. Novembre 2002.

BANKS, P. 1992: “L’estructura urbana de Barcelona, 714-1300”, AADD: *Història de Barcelona 2. La formació de la Barcelona Medieval*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

BARRASETAS, E.; HUERTAS, J. 1994: *Memòria arqueològica de l’Antic Mercat del Born*. Inèdit.

CARANDINI, A. 1991: “Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica”. Ed. Crítica, Barcelona.

CARRERAS I CANDI, F. 1909: “La ciutat de Barcelona” *Geografia General de Catalunya, vol. III*. Barcelona.

DURAN I SANPERE, A. 1972: “La ciutat al llarg de les seves muralles. Viatge entorn de la darrera muralla” *Barcelona i la seva Història, vol. I*. Barcelona.

FÀBREGAS, M.; HUERTAS, J. 1998: *Memòria Arqueològica de l’Antic Mercat del Born*. Inèdita.

FARRÉ, R.; SERRÀ, D. 1991: *Memòria de l’excavació a la Plaça Comercial*. Inèdita.

FLORENSA FERRER, A. 1962: “Evolución de Barcelona en la Baja Edad Media”. *Cuadernos de arqueología e historia de la ciudad, III*. Barcelona.

GARCIA I ESPUCHE, A. 1986: *Espai i societat a la Barcelona preindustrial*. Barcelona.

GONZÁLEZ MILÀ, E. 2000: “La ceràmica baixmedieval decorada en verd i manganès a Catalunya. Un estat de la qüestió”. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Barcelona.

GUÀRDIA, M; GARCIA ESPUCHE, A. 1992: “Consolidació d’una estructura urbana (1300-1516)”, AADD: *Història de Barcelona 3. La ciutat consolidada (s. XIV-XV)*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

GUÀRDIA, M.; GARCIA ESPUCHE, A. 1992: “Estructura urbana”, AADD: *Història de Barcelona 4. Barcelona dins la Catalunya Moderna (s. XVI-XVIII)*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

HARRIS, E.C., 1989: “Principios de estratigrafia arqueològica”. Ed. Crítica, Barcelona.

MESTRE, J. 1997: “Les divisions político-administratives de la ciutat de Barcelona”, AADD: *Els barris de Barcelona. Volum I. Ciutat Vella i Eixample*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, pp. 12-23.

MESTRE, J. (dir.) 1999: *Diccionari d’història de Catalunya*, Edicions 62, Barcelona.

RIERA I ARNIJAS, S. 2002: *La antiga fachada marítima de Barcelona*, T-CUA Tutories Culturals i Artístiques, Barcelona.

9. RELACIONS ESTRATIGRÀFIQUES.

U.E. 1000: estrat geològic natural; sorres de diferents tonalitats que van del verd fins el marró clar o beige.

Cobert per: 1001.

Tallat per: 1002.

U.E. 1001: sorres aportades en el moment de fer els murs-pantalla del nou edifici. Conté ferros, plàstics etc...

Cobreix: 1000-1003-1004-1005-1006.

U.E. 1002: retall per encabir l'estructura 1003.

Talla: 1000.

Farcit per: 1003-1004.

U.E. 1003: murs que formen el dipòsit o pou mort. Obrat amb pedres rectangulars ben escairades lligades amb morter de calç de color taronja.

Farceix: 1002.

Cobert per: 1001.

Se li lliura: 1005-1006-1007.

U.E. 1004: sorres que farceixen l'espai entre l'estructura 1003 i el retall per encabirla.

Farceix: 1002.

Es lliura: 1003 (externament).

U.E. 1005: Capa d'argiles plàstiques de color vermell. Sembla estar rubefactada a trossos.

Cobert per: 1001.

Cobreix: 1006.

Es lliura: 1003.

U.E. 1006: argila de matriu sorrenca de color marró. Apareix runa, rajola, pedres, còdols...

Cobert per: 1001-1005.

Cobreix: 1007.

Es lliura: 1003.

U.E. 1007: capa molt orgànica de llims de color marró-gris amb carbons, rajols i restes de morter taronja.

Cobert per: 1006.

Cobreix: 1000.

Es lliura: 1003.

U.E. 1008: restes d'una inhumació. Es troben descontextualitzades ja que s'exhumen amb la màquina abans del control arqueològic. Fragments de crani, un húmer i diverses costelles. L'estructura funerària havia desaparegut en el moment de fer el control arqueològic. Probablement es tracti d'una inhumació tardorromana.

10. INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLÒGIC.

INVENTARI ARQUEOLÒGIC PL. DE LES OLLES.CODI 13/02

UE	NÚM	FRAGMENTS	CODI	FORMA		TIPOLOGIA	TÈCNICA	PASTA		OBSERVACIONS	CRONOLOGIA
1006	1	1	14255	PE	PAT		TO	AO	Vidrat intern amb motius pseudo-heràldics amb Tau		s.XIV-XV
1006	2	1	14255	PS	PTL		TO	AO	Vidrat intern amb fulla de pi		s.XIV-XV
1006	3	1	14255	PE	PAT		TO	AO	Vidrat intern amb decoració esquemàtica		s.XIV-XV
1006	4	1	14250	FO	PAT		TO	AO	Vidrat intern amb estrella de sis traços inscrita en dins d'un motiu lobulat		s.XIV-XV
1006		1	14255	FO	PTL		TO	AO	Vidrat intern amb decoració amb pinya		s.XIV-XV
1006		3	14255	VO	PAT		TO	AO			s.XIV-XV
1006		1	14255	SF	PAT		TO	AO			s.XIV-XV
1006		3	14250	SF	FIN		TO	AO			s.XIV-XV
1006		1	14255	VO	PAT		TO	AO			s.XIV-XV
1006	5	1(9)	14211	VO	SEV		TO	AO	Decoració externa línees en reflex metàl.lic, interna motius florals en blau i ref		s.XV
1006		1(2)	14002	NA	GER		TO	AO	Àmfora gòtica amb decoració d'òxid pintada i vidrat verd		s.XV
1006		2	14002	NA	GER		TO	AO	Àmfora gòtica		s.XV
1006		1	14102	VO	PAT		TO	AO	Decoració en blau a la vora		s.XV
1006		2	14102	SF	ESC		TO	AO	Decoració en blau		s.XV
1006		1	14102	OR	EOR		TO	AO	Decoració en blau		s.XV
1006		1	14122	SF	GET		TO	AO	Decoració en blau		s.XV
1006		2	14102	NA	GET		TO	AO	Decoració en blau en mal estat		s.XV
1006		1	50002		AND		TO	AO	Possible rajola d'aplic vertical		s.XV
1006		3	14200	SF	FIN		TO	AO	Decoració en reflex metàl.lic		s.XV
1006		1	14200	VO	FIN		TO	AO	Decoració en reflex metàl.lic		s.XV
1006		9	14100	VO	PTL		TO	AO			s.XV
1006		1	14100	PE	PTL		TO	AO			s.XV
1006		1	14100	VO	PAT		TO	AO			s.XV
1006		1	14100	SF	FIN		TO	AO			s.XV
1006		3	14003	SF	GIB		TO	AO	Vidrat verd fosc		
1006		2	14003	SF	GIB		TO	AO	Vidrat verd clar		
1006		3	14003	VO	GIB		TO	AO	Vidrat verd		
1006		2	14003	VO	GIB		TO	AO	Vidrat marró		
1006		2	14003	VO	GIB		TO	AO	Vidrat melat		
1006		3	14003	VO	MOR		TO	AO	Vidrat verd i melat		

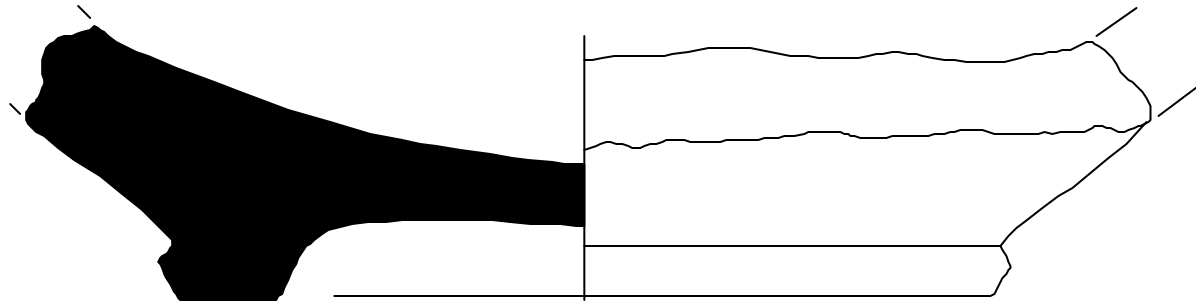
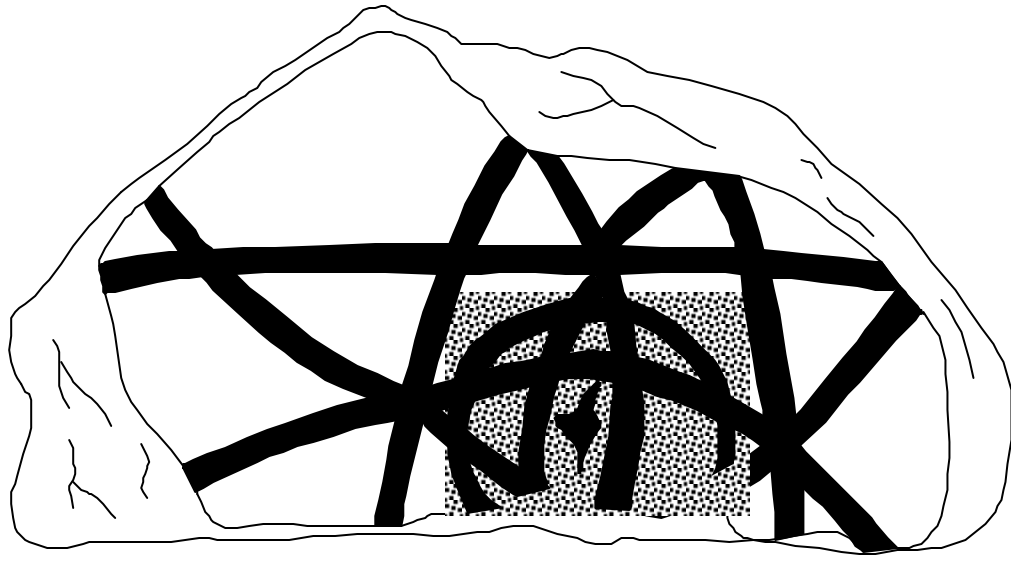
INVENTARI ARQUEOLÒGIC PL. DE LES OLLES.CODI 13/02

UE	NÚM	FRAGMENTS	CODI	FORMA		TIPOLOGIA	TÈCNICA	PASTA		OBSERVACIONS	CRONOLOGIA
1006		2	14003	BR	CAT		TO	AO	Vidrat verd		
1006		3	14003	VO	OLL		TO	AO	Vidrat verd		
1006		9	14003	VO	OLL		TO	AO	Vidrat marró		
1006		1	14003	SF	CSS		TO	AO	Vidrat marró		
1006		1	14003	VO	CSS		AO	AO	Vidrat melat i verd		
1006		1	14003	VO/NA	CSS		TO	AO	Vidrat marró		
1006		8	14003	SF	FIN		TO	AO	Vidrat marró		
1006		4	14003	SF	FIN		TO	AO	Vidrat melat		
1006		6	14003	SF	FIN		TO	AO	Vidrat verd		
1006		1	14003	NA	GER		TO	AO	Nansa d'aiguamans vidrada verda amb roseta		
1006		1	14003	NA	GER		TO	AO	Nansa d'aiguamans vidrada verda		
1006		1	14003	SF	GER		TO	AO	Aiguamans amb decoració incisa i vidrat verd		
1006		1	14003	SF	GER		TO	AO	Aiguamans amb decoració incisa, flor, i vidrat verd		
1006		1	14003	PE	FIN		TO	AO	Vidrat verd		
1006		1	14003	SF	TAP		TO	AO			
1006		1	14003	FO	FIN		TO	AO	Vidrat verd i melat		
1006		1	14003	FO	PAT		TO	AO	Vidrat marró		
1006		1	14003	SF	FIN		TO	AO	Vidrat marró amb decoració incissa		
1006		1(4)	14003	VO	OLL		TO	AO	Vidrat indefinit molt malmés		s.XIV
1006		1	14003	VO			TO	AO	Vidrat melat		s.XIV
1006		1(6)	14003	VO	GRE		TO	AO	Vidrat marró		
1006		1	14006	FO	FIN		TO	AR	Vidrat intern indefinit		
1006		1	14005	FO	OLL		TO	AR			
1006		1(2)	14005	VO	OLL		TL	AR			
1006		1	14005	SF	OLL		TO	AO			
1006		1	14002	PE	FIN		TO	AO			
1006		5	14002	SF	FIN		TO	AO	Acanaladures externes		
1006		7	14002	SF	FIN		TO	AO			
1006		1	14002	SF	GER		TO	AO	Àmfora gòtica		
1006		2	14002	VO	COS		TO	AO			

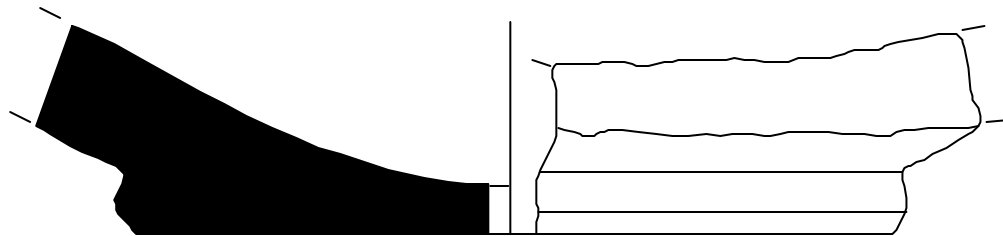
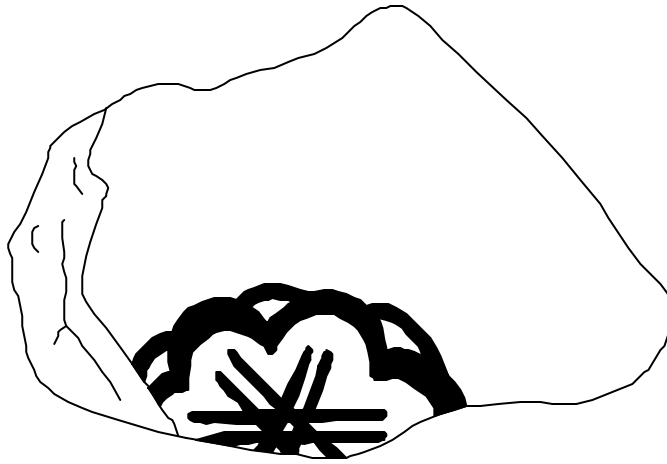
INVENTARI ARQUEOLÒGIC PL. DE LES OLLES.CODI 13/02

UE	NÚM	FRAGMENTS	CODI	FORMA		TIPOLOGIA	TÈCNICA	PASTA		OBSERVACIONS	CRONOLOGIA
1006		1(3)	50028				TO	AO	Vidrat melat		
1006		2	14002	NA	FIN		TO	AO			
1006		1	14003	SF	FIN		TO	AO	Vidrat melat interior		
1006		2	14002	SF	FIN		TO	AO			
1006		1	14002	NA	FIN		TO	AO	Vidrat verd clar		
1006		1	14002	PE	FIN		TO	AO	Vidrat interior verd		
1006		1	14102	SF	FIN		TO	AO	Decoració de palmetes		
1006		1	14103	VO	PAT		TO	AO	Orla de centres concèntrics		
1006		1	14002	PI	FIN		TO	AO	Vidrat melat		

11. DIBUIX ARQUEOLÒGIC.

13/02-1006/3

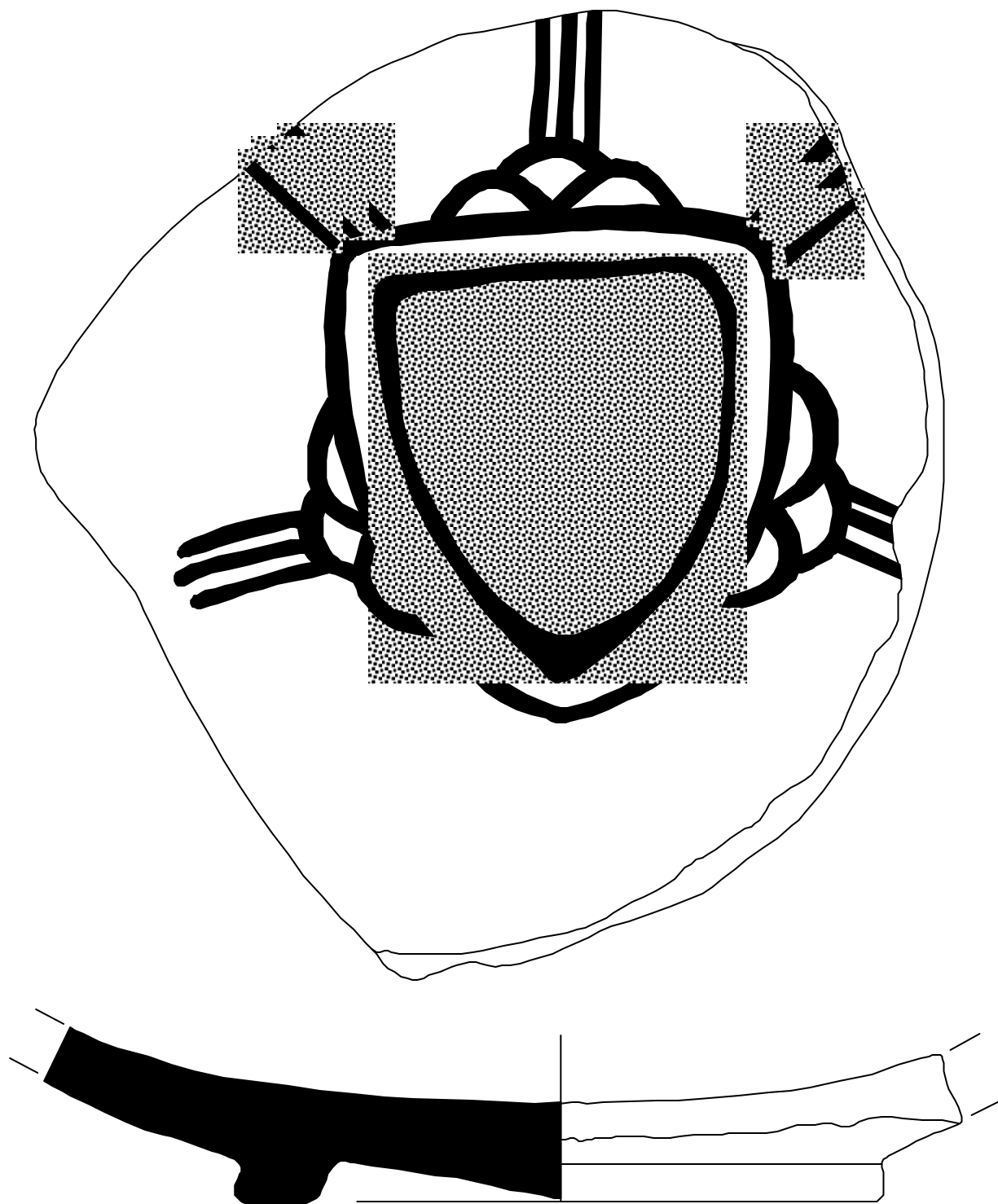
13/02-1006/4

Verd

Òxid de manganès

13/02-1006/1

Verd

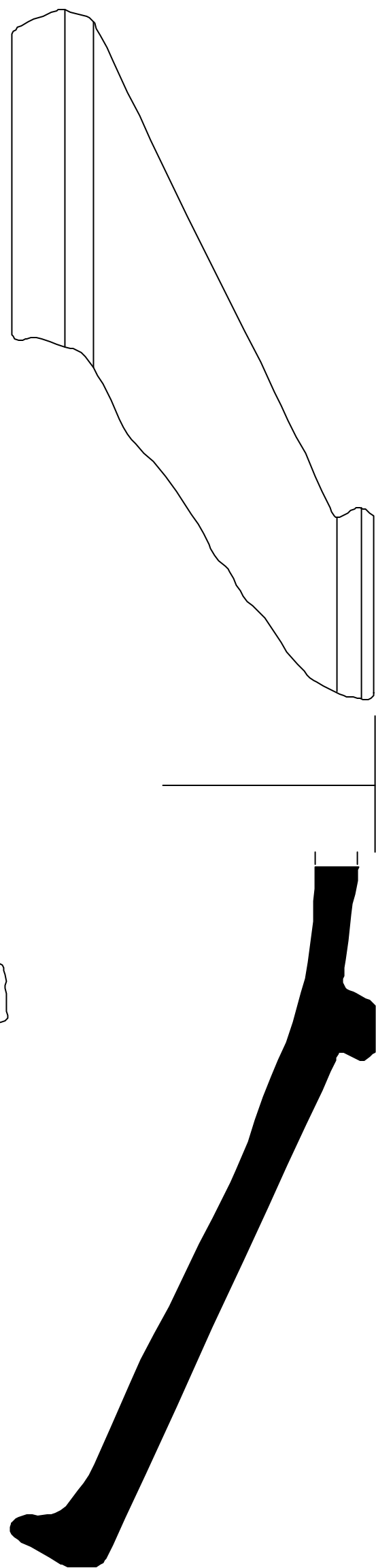
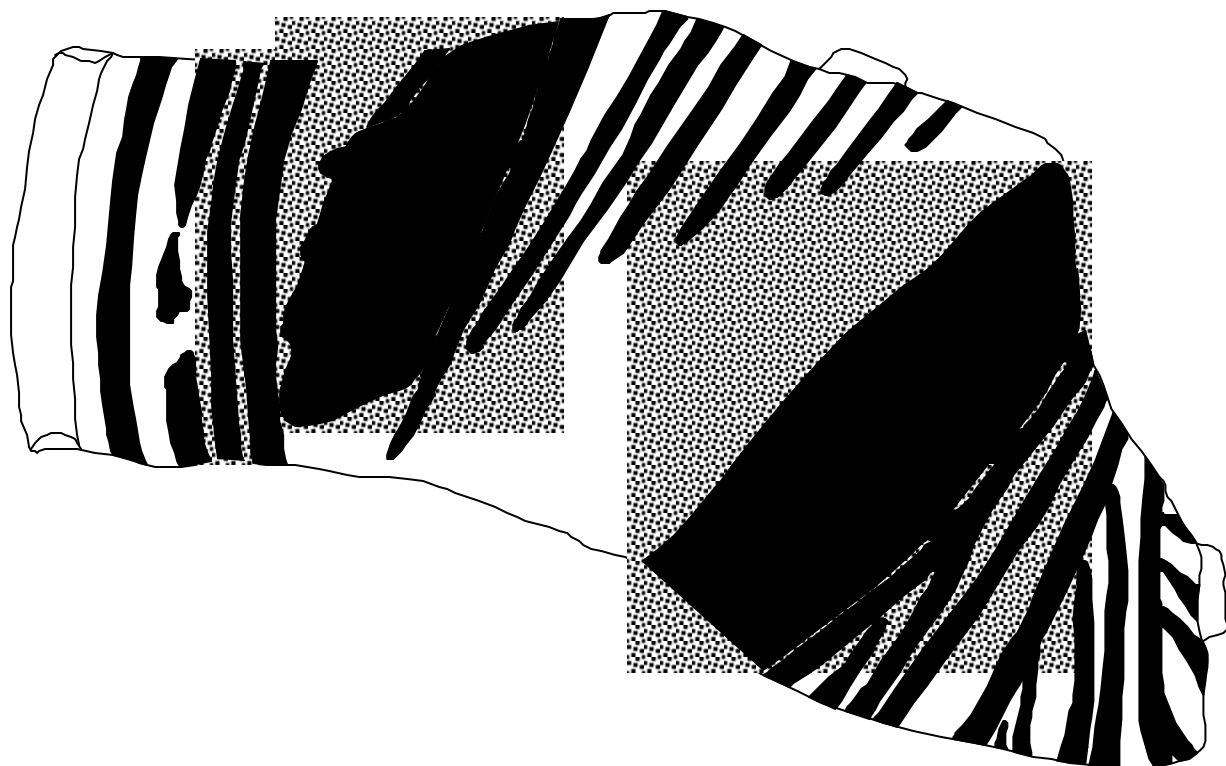
Òxid de manganès

Verd

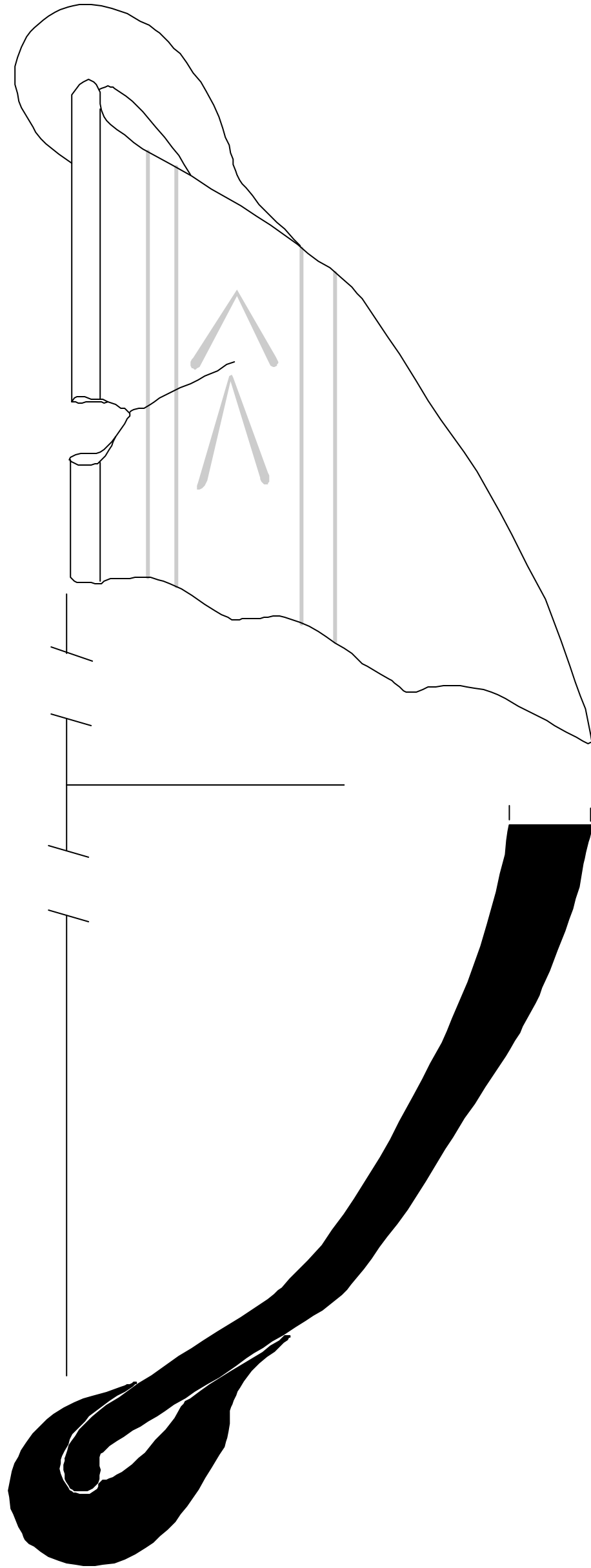

Òxid de manganès

13/02-1006/2

■ Òxid de coure (Reflex metàl.lic)

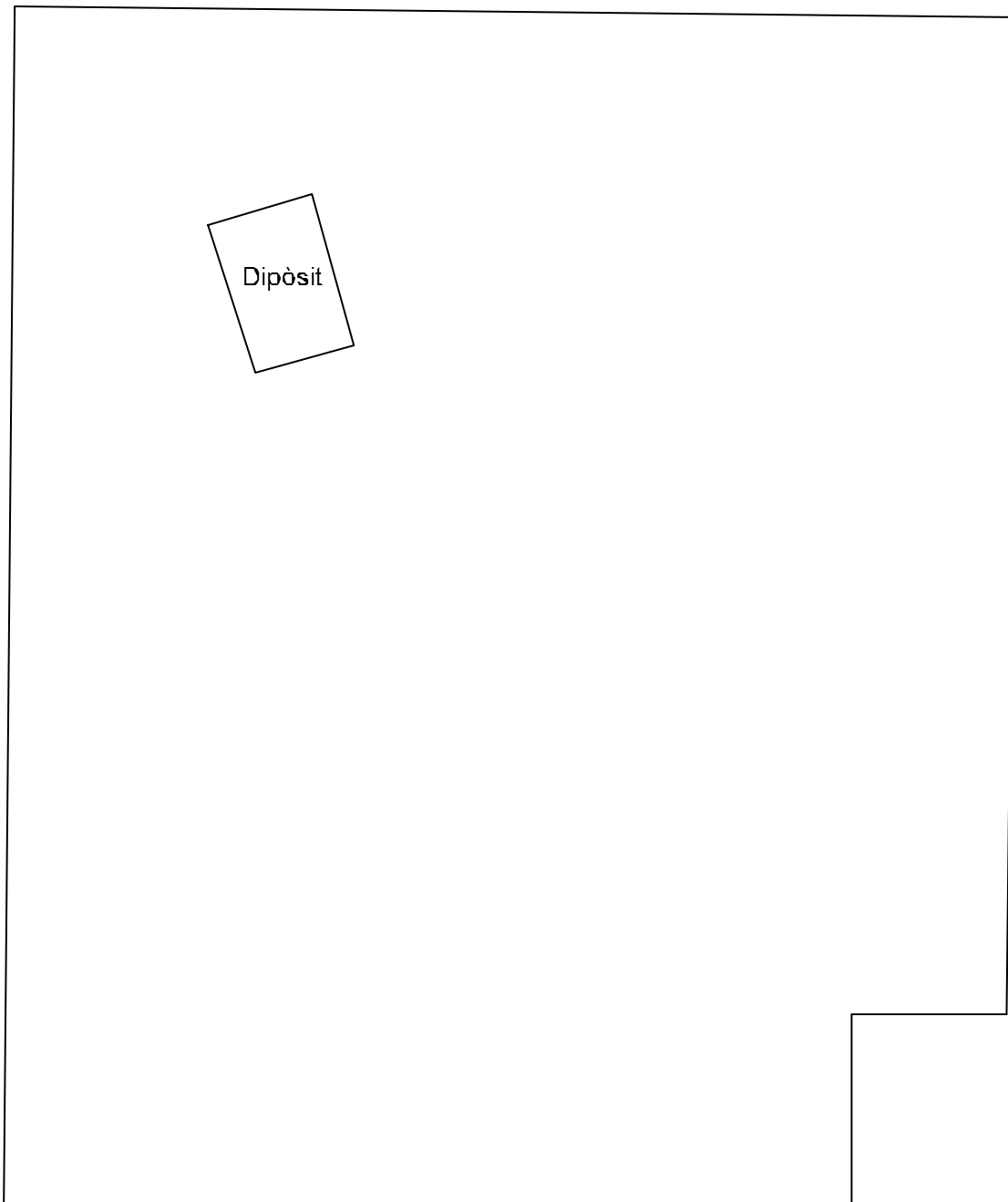
13/02-1006/5

12. PLANIMETRIES.

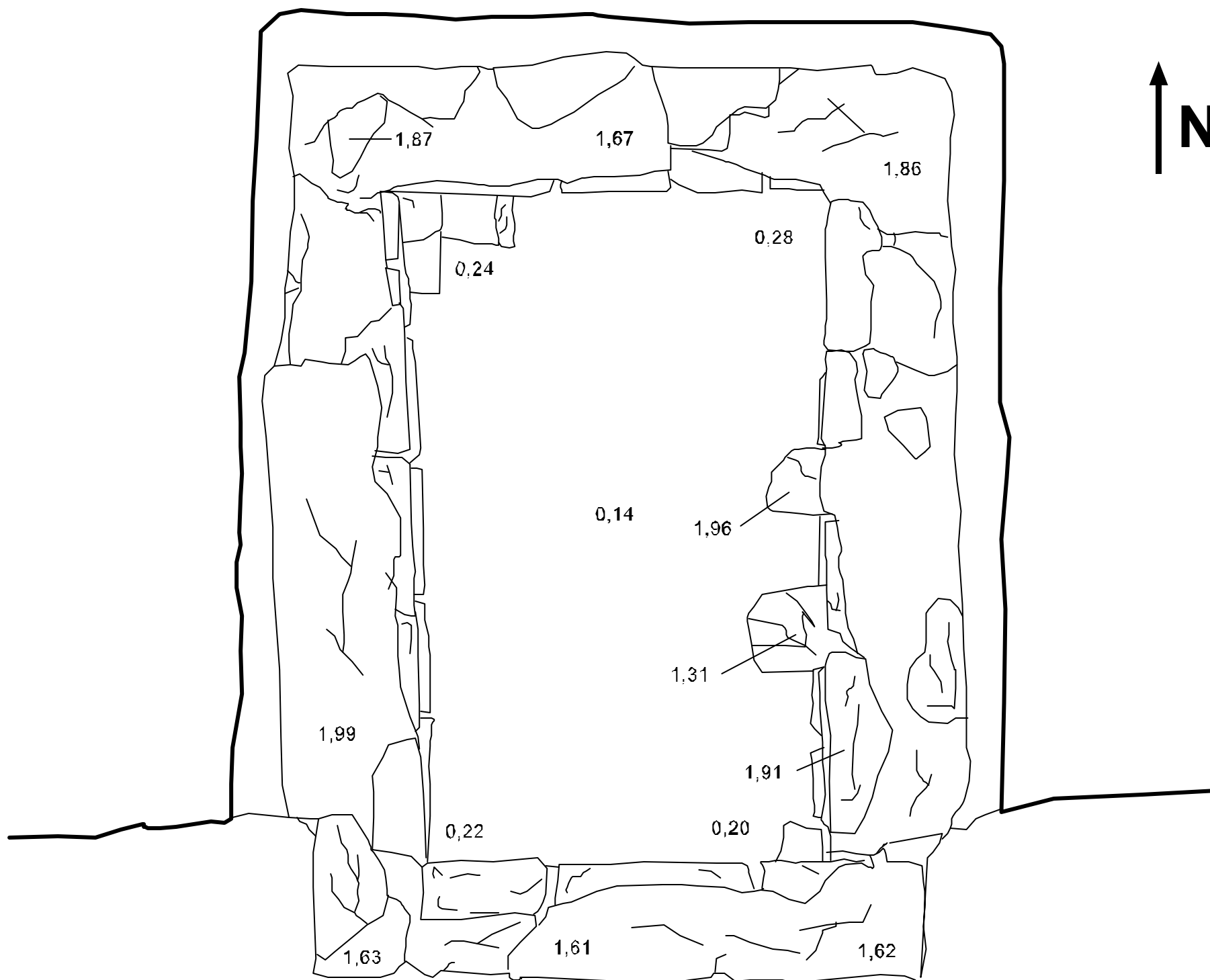
**Plaça de les Olles nº 9B.Barcelona.
Situació del dipòsit estructura U.E. 1003
Escala 1:100**

Plaça de les Olles

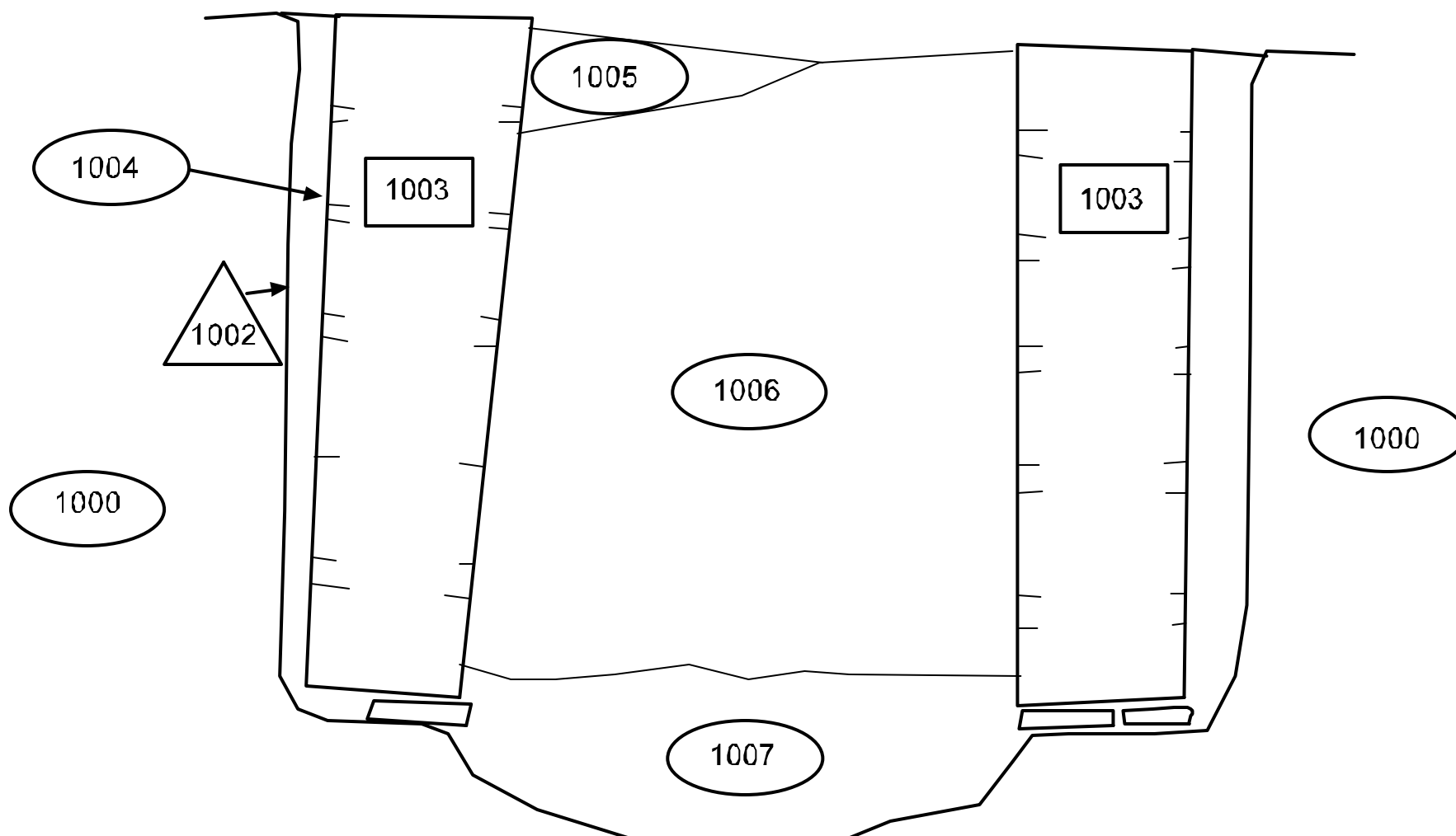
Passatge de Palau

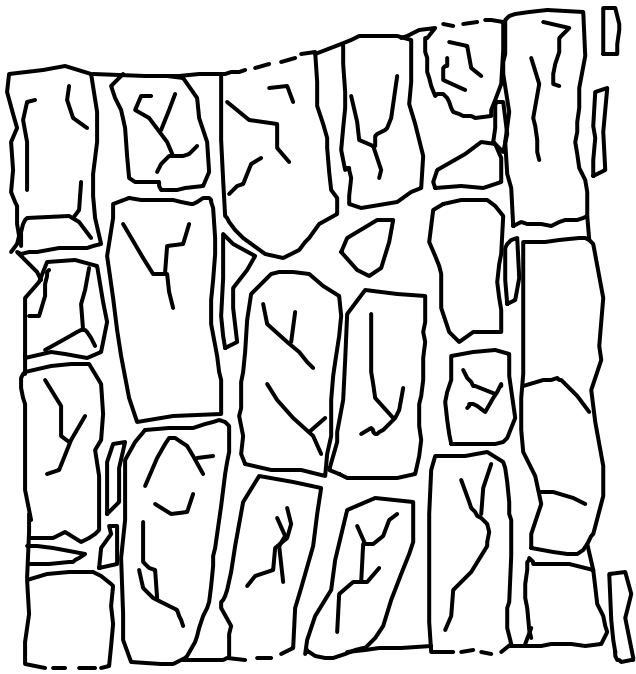
**Planta estructura U.E. 1005. Escala 1:20.
Cotes sobre el nivell del mar.**

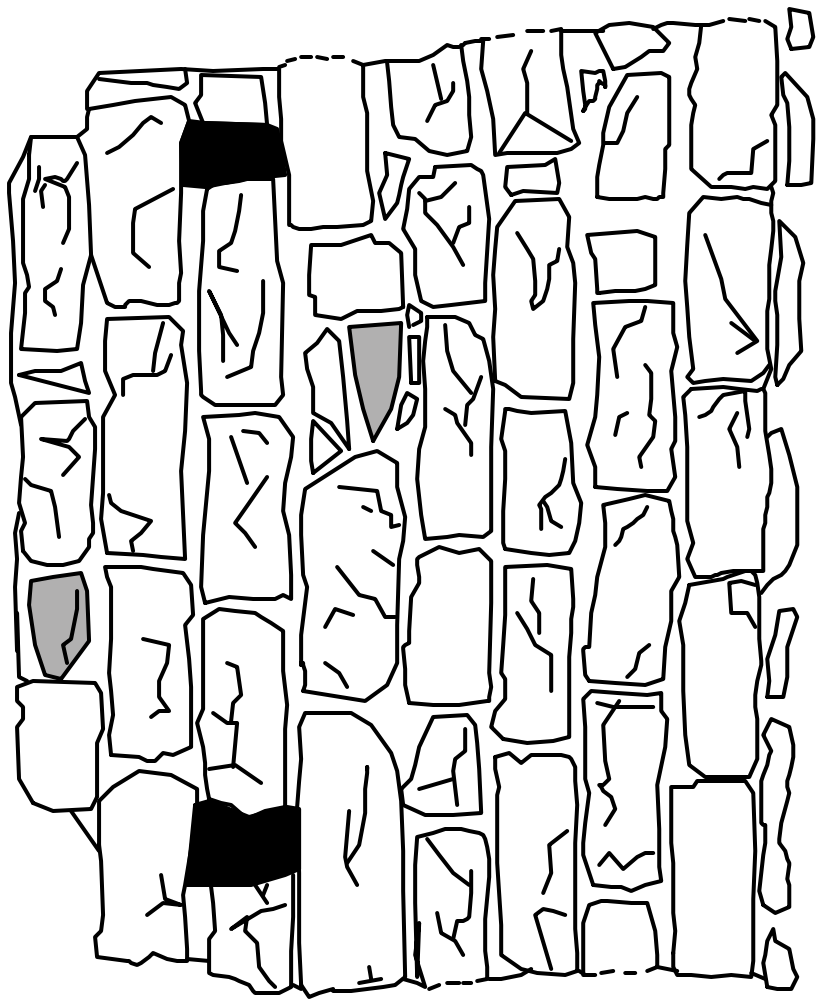
Secció estructura U.E. 1005. Escala 1:20.

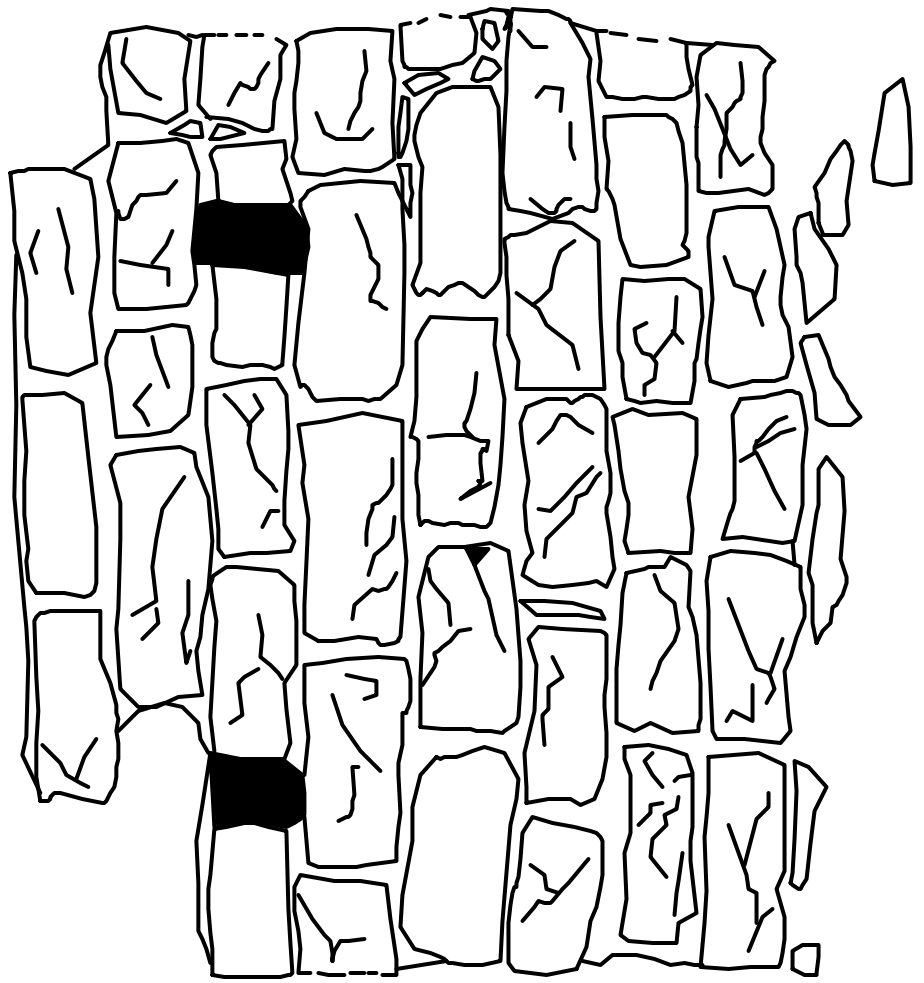
Alçats murs estructura U.E. 1003. Escala 1:20

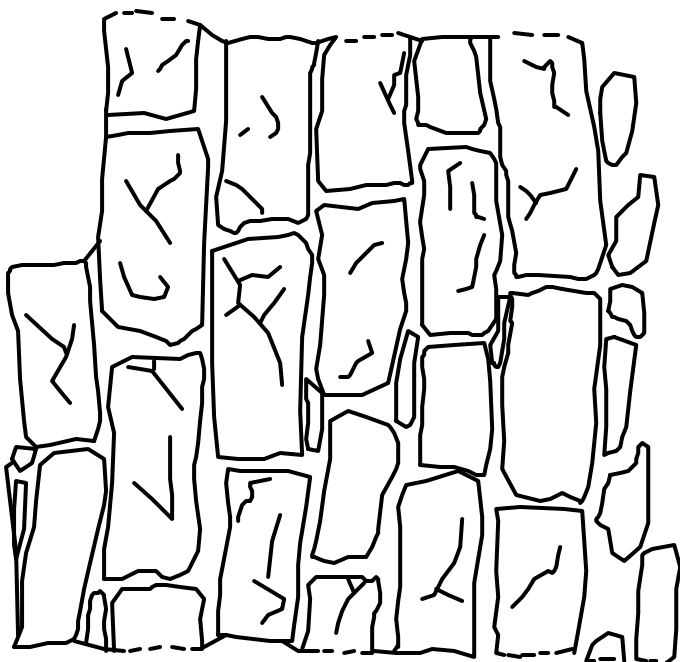
Alçat mur Sud

Alçat mur Est

Alçat mur Oest

Alçat mur Nord

13. FOTOGRAFIES.

Foto 1
Vista de l'estructura abans de ser excavada.

Foto 2
Vista de l'estructura un cop excavada.

Foto 3

Alçat mur de llevant. S'observen els suposats esglaons i la filada de fonamentació a pedra seca.

Foto 4

Alçat mur de ponent.

Foto 5
Vista externa del mur sud.

Foto 6
Vista general de l'estructura un cop excavada.

Foto 7

Vista general de l'estructura dins el solar 9-B de la Plaça de les Olles.

Foto 8

Detall de la fusta que feia de base per aixecar el mur.

Foto 9
Procés de deconstrucció de l'estructura.